

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان - تی یری میسان

برگردان از: سیلویا بیژنیان - [Sylvia Bejanian](#)

۰۸ فبروری ۲۰۲۰

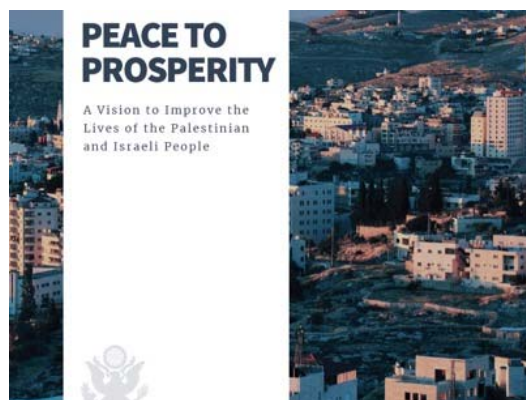

تی یری میسان

معامله قرن

سندی که تحت عنوان صلح برای سعادت توسط کاخ سفید این هفته منتشر گردید ، باید به طور واقع گرایانه به آن نگاه انداخت : پیشنهادی برای مشارکت بر پایه و اساسی نوین، که طرح صلح نهائی نمی باشد . به نظر تی یری میسان به جای اعتراض نسبت به این پروژه باید ابتداء آن را بررسی کرد . چرا که فرصتی است برای گشودن وضعیتی که سه ربع قرن در حال تباه شدن است .

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۷ فبروری ۲۰۲۰

زمانی که پایه های حقوق بین الملل در سال ۱۸۹۹ در کنفرانس لاهه به تصویر کشیده شد ، هدف جلوگیری از جنگ میان دولت ها به وسیله میانجی گری بود . زمانی که امپراتوری بریتانیا فلسطین را از متولیانش آزاد نمود، منازعات میان اسرائیل و اعراب آغاز شد، حقوق بین الملل نتوانست کمکی در این بین انجام دهد چرا که دولت فلسطینی و دولت

اسرائیلی در آن زمان وجود نداشت . این امر باعث گردید تا قوانین نامتعارفی وضع شود، که تصور می شود آنها را نمی توان جایگزین نمود .

اصولی که دولت های پایه گذار ملل متحد که در میان آنها سوریه نیز قرار داشت ، طرحی برای تقسیم سرزمین فلسطین وضع کردند، از سوی دو طرف رد شد . زمانی که ایچوو به طور یک جانبه وجود دولت اسرائیل را اعلام کرد و بلافاصله به نسل کشی روی آورد (نکبت) ، ملل متحد دولت جدید را تأیید کرد، اما کنت فولک برنادوت را فرستاد تا در محل این موضوع را بررسی کند . او متوجه جنایات اسرائیل شد و پیشنهاد کرد تا سرزمینی که از سوی ایچوو اعلام شده بود به دو سوم آن محدود شود، اما او را اینتراک شامیر پیش از آن که بتواند گزارشش را در نیویورک به ملل متحد تقدیم کند به قتل رسانید . بیش از هفتصد تصویب نامه از سوی شورای عمومی ملل متحد و صد تصویب نامه از سوی شورای امنیت تا کنون وضع شده است ، در حالی که منازعات حاد تر شده اند و تا کنون هیچ راه حلی در این خصوص پیشنهاد نشده است .

پرزیدنت ترمپ تصور کرده می تواند تربع این دایره را تا پایان دوران ریاست جمهوری خود ببندد . از ابتدای روی کار آمدنش ، او را به غلط موافق اسرائیل تصور کرده اند در حالی که تاجری بیش نیست . نظر او از این نقطه آغاز می شود :

اسرائیل سرزمینی را که در سال ۱۹۴۸ به خود نسبت داده با نسل کشی به دست آورده . او در سال ۱۹۶۷ جنگی را آغاز کرده که در آن پیروز شده .

فلسطینی ها در سال ۱۹۷۰ با اردن وارد جنگ شدند ، در سال ۱۹۷۳ با اسرائیل ، در سال ۱۹۷۵ با لبنان ، در سال ۱۹۹۰ با کویت ، در سال ۲۰۱۲ با سوریه، که در تمامی این جنگ ها باختند. اما هیچ یک از طرفین حاضر نشد عواقب و مسؤولیت اعمال خود را بپذیرد.

از زمانی که پاسر عرفات حاضر نشد در روند مذاکرات مادرید به حاشیه رانده شود ، بحث تحریف شد و او طرح دولت دو ملیتی را که در آن اعراب و یهودی ها می توانستند از حقوق مساوی برخوردار باشند رد کرد ، و طرح تقسیم سرزمین را که در سال ۱۹۴۸ در اسلو امضاء شده بود کنار گذاشت . اصل راه حل دو دولت ، که توسط اسحاق رابین که متحد سابق دولت آپارتاید افریقای جنوبی بود به صورت (بانو استان) فلسطین به حساب آمد ، که در ادامه پرزیدنت جیمی کارتر آن را آپارتاید اسرائیلی نامید .

او طرح صلحی را آغاز کرد که از دو سال پیش به طور پنهانی در حال اجرائی شدن است . در ۶ ماه دسمبر ، او اورشلیم را به صورت پایتخت اسرائیل شناخت بی آن که مرز های آن را مشخص سازد ، چرا که تصور می کرد حکومت خود گردان فلسطین به رام الله و شرق اورشلیم منتقل خواهد شد.

او طرح کمک های مالی ایالات متحده را که (یوان ار وی آ) نام داشت خاتمه داد تا جماعت بین الملل از حمایت وضعیت موجود صرف نظر کنند . همین امر باعث گردید تا حکومت خود گردان فلسطین به خشم آید و روابط دیپلماتیک میان رام الله و واشنگتن قطع شود.

امریکا که توسط کسانی اداره می شود که سرزمین سرخ پوستان را غصب کرده اند ، پیروزی اسرائیل بر بلندی های جولان سوریه را پذیرفت ، چرا که امیدوار بود بتواند با دمشق وارد مذاکره شود. اما نتیجه این کار باعث شد تا امریکا توسط ۱۹۳ کشور محکوم شود .

بار دیگر به طور محرمانه طرحی میان اسرائیل و حماس به وجود آورد که در آن به دولت مردان نوار غزه از سوی قطر ماهانه پول فرستاده می شد .

سندی که این هفته توسط کاخ سفید منتشر شد از سوی نویسندگان آن غیر قابل اجراء توصیف شده چرا که فاقد توافق طرفین دعوا می باشد (صفحه ۱۰). این طرح فرایند چهار ساله ای را نشان می دهد که در واقع تا دور دوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ معتبر می باشد. بنا بر این، این سند تنها ماهیت تبلیغاتی برای کارزار انتخاباتی در ایالات متحده به حساب می آید و نمی تواند طرح صلح نهائی باشد.

به جای ناله و زاری و شکایت بهتر است بدانیم کاخ سفید چه هدفی را با انتشار این سند دنبال می کند. به خصوص که ما با حاکمیت اسرائیل بر بلندی های جولان مخالفیم.

دونالد ترامپ یک تاجر است که طرحی را روی میز گذاشته که غیر قابل پذیرش می باشد، او چیز زیادی از آن کسب نخواهد کرد، اما شاید باعث ایجاد صلح شود. او از پیروان پرزیدنت آندرو جکسون می باشد که با سرخپوستان مذاکرات جنگ را جایگزین کرد. البته توافقی که با قبیله چروکی امضاء کرد توسط ارتش خودش زیر پا گذاشته شد و دوران وحشتناک دره اشک ها را به وجود آورد. اما امروزه قبیله چروکی تنها سرخپوستان امریکا هستند که توانستند در مقابل مهاجرت اروپائی ها مقاومت کنند.

انتشار این سند برای بنیامین ناتانیاهو یک تله بود که او سربه زیر به دام آن افتاد. او با عجله و سر و صدای زیاد این طرح را پذیرفت و به خودش تبریک گفت، به صورتی که توانست سرپوشی به رقیب خود جنرال بنی گانتز بگذارد. اما عواقب این کار خیلی زود به سراغش آمد به طوری که تمام کشورهای لیگ عرب با او اعلام مبارزه کردند، حتا کشور قطر که در این معامله پنهانی شرکت داشت. اینگونه سال ها کوشش و تلاش اسرائیل برای نابودی جبهه اعراب با تکیه بر عربستان سعودی، قطر، اردن و عمان نقش بر آب شد.

منبع

[Al-Watan \(Syrie\)](#)